

Voor mijn moeder

Die mij heeft laten zien dat mode
geweldig is, maar dat het 't allerbe-
langrijkste is om je geloof vast te
houden.

VRIJDAG 12 MAART

Waarom gaan andere mensen dingen kopen voor mij?! En met 'andere mensen' bedoel ik dan vooral MIJN OUDERS!

Toevallig heb ik een vitstekende smaak en ik weet HEEL GOED wat ik wel en vooral wat ik niet nodig heb. DIT DAGBOEK HOORT ZEKER WETEN IN DE NIET-NODIG-CATEGORIE.

Echt wat voor mijn vader. 'Hier zijn de schetsboeken die je nodig had, Soof. Tien euro, en de tweede gratis! Goie deal, toch?'

DIT ZIJN GEEN SCHETSBOEKEN! DIT ZIJN DAGBOEKEN!

GRR!

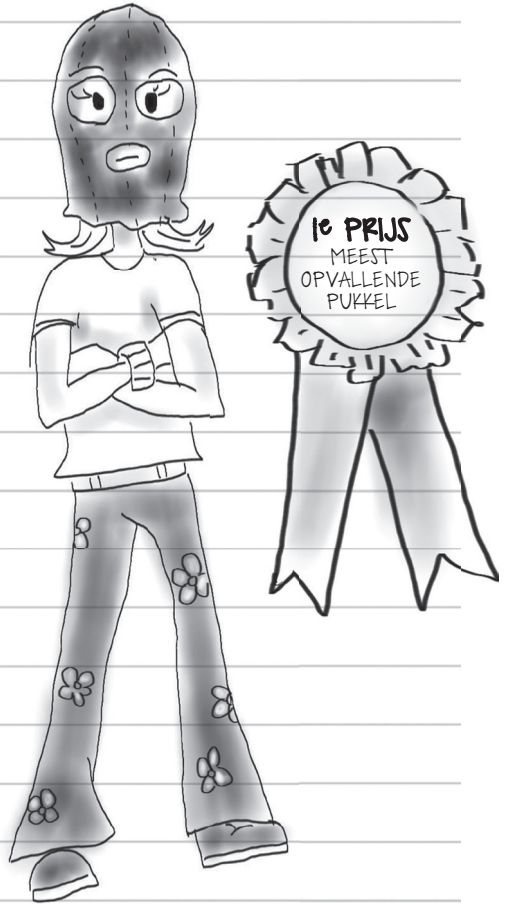
GRR!

GRR!

WAT DENK JE ZELF, PAP???

Eigenlijk verbaast het me dat hij niet zo'n camouflagestift heeft meegenomen, als pen ofzo. Hoewel ik die dan wel weer goed had kunnen gebruiken. Dat ding dat mam heeft gekocht is bij lange na niet in staat om mijn gigapukkel te maskeren - minstens zo groot als de hele provincie Utrecht. Er is niet eens genoeg camouflagespul in de hele wereld om dat ding te verbergen. Ik wou een bivakmuts op naar school, maar mam zegt dat ik de enige ben die 'dat kleine puistje' ziet.

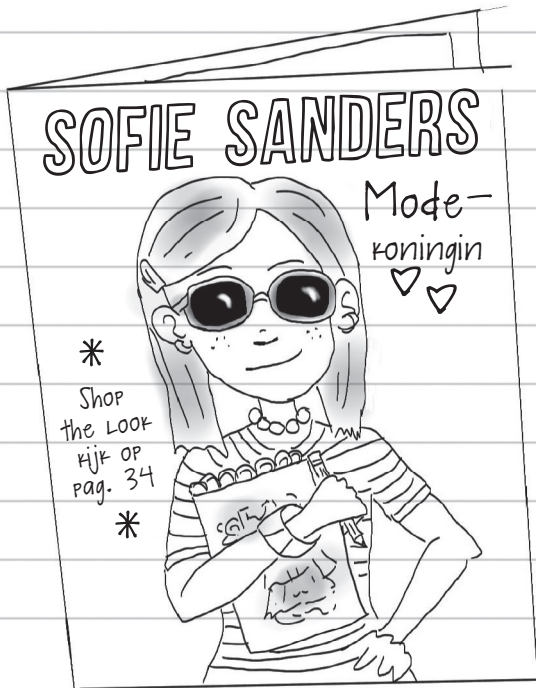

Yeah, right! Ik en de rest van de wereld!!!

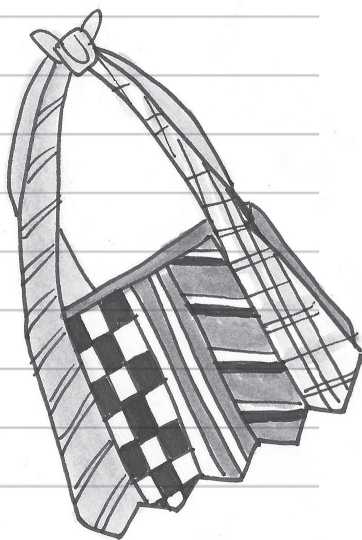
Dat mijn vader voor een tijdschrift werkt en het leuk vindt om saai verhalen over saai dingen te schrijven, wil niet zeggen dat ik dat leuk vind. UGH! SAAI SAAI SAAI.

Pap weet net zo goed als ik dat ik de modekoningin van Nederland wil worden, "DE BEROEMDE SOFIE SANDERS", zoals het in alle magazines zal staan. Ik ben niet van plan mijn tijd te verspillen aan een dagboek. In plaats van saai artikelen schrijven, ontwerp ik de collecties voor beroemde mensen in New York en Rome, en natuurlijk PARIJS!

Mijn ideeën blijven niet ALLEEN OP PAPIER staan, ik breng ze tot Leven. Tenminste, als mama's oude naaimachine een beetje meewerkt. Ik heb 'm op mijn kamer gezet, je weet nooit wanneer je inspiratie krijgt.

Ik ben nu bezig met de ALLERCOOLSTE tas EVER. Ergens las ik dat de meeste beroemde modeontwerpers zijn begonnen met een tas. ALLES wat ik nodig had was: een tochtje naar de KRINGLOOPWINKEL, tien oude stropdassen en TA-DA: de DASTAS.

Wie weet wordt het de nieuwste hype, en zal iedereen in Nederland mij kennen - of iedereen ter wereld!

Ik heb dus **GEEN** tijd voor een dagboek. Heb ik tijd om geweldige ontwerpen te bedenken? JA. Heb ik tijd om te schrijven over saaaaaaaie dingen? NEE.

Ik weet zeker dat LISA het met me eens is: **DIT DAGBOEK IS STOM.**

Lisa Maasman is mijn beste vriendin en ze geeft altijd geweldige adviezen. Of het nou over mijn haar is (Lisa heeft krullen en haar haar

zit **ALTIJD** fantastisch) of dat ik niet zo overdreven moet doen over de laatste schoolroddels, Lisa helpt me altijd. We zitten zelfs samen op tienerclub. Lisa kan Bijbelteksten uit haar hoofd opzeggen alsof het een fluitje van een cent is (!). EN, niet onbelangrijk, Lisa is **GEK** op mijn ontwerpen. Ze is eigenlijk mijn eigen moderecensent – met een geweldige smaak natuurlijk. :)

In ieder geval heb ik nu voorlopig genoeg schetspapier, eh, ik bedoel dagboekpapier, voor mijn ontwerpen. Als ik geluk heb, belanden mijn creaties op de catwalk in Parijs. In dat geval zal ik pap bedanken.

Misschien dat ik wel af en toe zal schrijven in deze dagboeken. Pap deed er zo blij over. Ik heb er een heel mager 'Wow, bedankt pap' uitgeroepen en geprobeerd aardig te doen. Anders krijg ik van m'n moeder op m'n kop, zoiets als: 'En wanneer ga je nou eens een keer dankbaar zijn voor alles wat je krijgt, jonge-dame?', gevolgd door de ik-ben-zo-teleurgesteld-in-jou-blik, en vanaf dat moment zou alles een stuk minder gezellig worden.

Mam heeft wel gelijk, al geef ik dat niet graag toe. Ik zou wel wat vaker dankbaar mogen zijn. OK, OK, HEEL wat vaker. Ik heb echt wel geluk met mijn familie, die van me houdt, en natuurlijk helemaal met mijn andere Vader, in de hemel, die ook van me houdt. Ik weet zeker dat Lisa het met me eens is.

Maar ik word toch GEEN journalist als pap. Elke avond zit hij te werken op zijn computer, terwijl hij ondertussen druk aan 't bellen is. En dan beweert 'ie ook nog dat IK teveel achter de computer zit. Hoe dan?!

Mijn vader schrijft 'human interest' verhalen, whatever dat ook is. Het is iets met onderwerpen waar mensen (human betekent mensen) graag over lezen. Geldt niet voor mij helaas, ik lees die saaie tijdschriften nooit. Soms schrijft hij weleens iets interessants trouwens. Ik heb een keer

een verhaal van hem gelezen over een groep zendelingen in Hawaï die tekenspullen nodig hadden voor een zomerkamp. DUH! Ik zou niet kunnen leven zonder tekenspullen. Dus hebben we toen met z'n allen geld ingezameld op school. En ik heb ook een deel van mijn eigen tekenspullen opgestuurd. Een paar maanden later kregen we supergave tekeningen met de post, die die kinderen daar voor ons hadden gemaakt.

Mam heeft er nog steeds eentje op de koelkast hangen, naast een paar schetsjes van mij. Hé, misschien best tof om een lijstje-met-dingen-om-voor-te-bidden in dit dagboek bij te houden. Een bid-lijstje, zeg maar. Zomaar een ideetje. Mam zegt dat het helpt om niets te vergeten, zoals die Hawaii-kids bijvoorbeeld.

BID-LIJSTJE

0 1. Bidden voor de kinderen in
Hawaii en vragen of God ze
ALLES wil geven wat ze
nodig hebben.

0 2. Dat papa begrijpt dat ik niet
zo veel van schrijven hou
als hij.

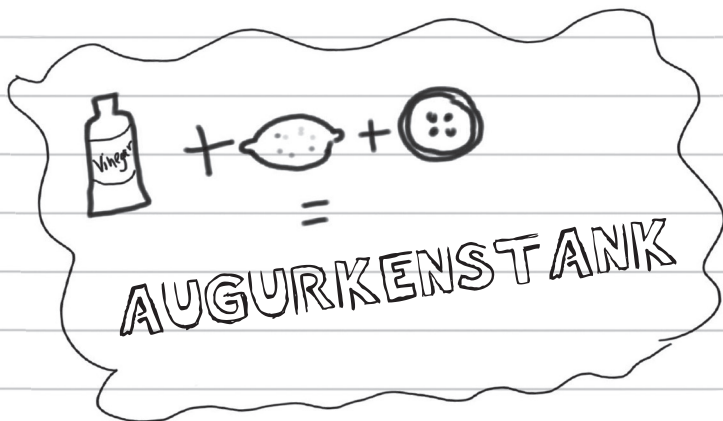
0

ZATERDAG 13 MAART

GIRLS NIGHT!!! YES!

Lisa en ik dachten dus dat we wel een nieuw anti-pukkel-middel konden ontwikkelen. Poging 137 ofzo.

Er MOET gewoon iets zijn dat helpt. En beter werkt dan al die dure prutjes. Online gelezen dat watjes met azijn en citroensap onze huid glanzend zou maken. We hebben zelfs schijfjes komkommer op onze ogen gelegd. DOM. Het enige dat er gebeurde, was dat we naar een AUGURKENFABRIEK roken. We moesten mijn slaapkamerraam de hele nacht open laten voor de stank.

Sebastiaan (mijn achtjarige broertje, ik noem 'm altijd 'De Bas') rende rondjes om het huis met een knijper op zijn neus, al schreeuwend: 'Iew! Stinkmeiden!' **PFF, WAT EEN BABY!**

Hij had ook een knijper op de neus van zijn stinkdier Roosje gezet. Ja, hij heeft een stinkdier als huisdier! Niet normaal toch? Nog vreemder: een stinkdier met een wasknijper op haar neus?!

Ik bedoel: als er iemand tegen stank zou moeten kunnen...

(Ps: Ik zou dit hele dagboek nodig hebben om uit te leggen hoe De Bas werkt, sterker nog, er zou waarschijnlijk niet genoeg papier in de wereld zijn om het op te schrijven!)

Nu ik erover nadenk, pakken die meidenavondjes van Lisa en mij nooit zo goed uit. Vorige week, bijvoorbeeld, hadden we online een gouden tip gevonden: een bad gevuld met melk en havermout zou je huid zacht en glanzend maken. Dus wij het hele bad volgegooid met warm water en melk en een heel pak havermout. **EPIC FAIL.**

Dit was **GEEN**
goed idee

Ten eerste werd je er niet zacht en glanzend van, en ten tweede -veel erger-: het was een grote, plakkerige bende.

Ik ben er nog niet over uit wat erger was: in bad zitten met je bikini aan of je hele haar vol met aangevoete haveremout. Lisa's ouders waren woest (meneer Maasman is hoofd van de school, had ik dat al gezegd?) en de volgende ochtend was er geen melk en geen haveremout bij het ontbijt.

GEEN GOED IDEE, DUS!

Maar! We zijn wel heel goed in het maken van scrubs. Althans, Lisa is daar heel goed in. Met kokos, met chocola, ze mixt van alles en het ruikt altijd. En het ruikt zo lekker dat ik het spul het liefst van mijn armen en benen zou willen likken, maar dat zou sneu zijn - zoiets wat een kletter doet. Lisa wordt later zeker weten een of andere wetenschapper, of anders een wereldberoemde kok. Ze maakt de LEKKERSTE brownies ever - met pindaas en stukjes chocola - die smelten op je tong. En ze heeft niet eens een maatbeker nodig, ze kent het recept UIT HAAR HOOFD. Geen wonder dat ze de beste is bij scheikunde. Ze onthoudt formules al net zo makkelijk als die Bijbelteksten.

Waarom kan ik dat niet? Ik vergeet ALLES! Ik ben nu aan het proberen om deze tekst uit mijn hoofd te leren, zodat ik meer geduld zal hebben met De Bas:

JAKOBUS 1:12
GELUKKIG IS DE MENS
DIE IN DE BEPROEVING
STAANDE BLIJFT.
WANT WIE DE PROEF
DOORSTAAT, ONTVANGT
ALS LAUWERKRANS
HET LEVEN, ZOALS GOD
HEEFT BELOOFD AAN
IEDEREEN DIE HEM
LIEFHEEFT.

BID-LIJSTJE

Geduld hebben met De Bas.

ZONDAG 14 MAART

Ik word ZO0000 op de proef gesteld vandaag! De Bas maakt me **GEK**. Mam gaat maar door over dat ik moet Leren 'een beetje meer geduld' met hem te hebben.

LEKKER MAKKELIJK GEZEGD. Ik heb zelfs Lisa gevraagd om mee te bidden. We zitten op dezelfde zondagschool, en ik heb ALLE HULP nodig die ik kan krijgen.

**NIET VER-
GETEN:
JAKOBUS 1:2.**

Hoewel ik vandaag naar de kerk ben geweest en extra heb gebeden voor geduld, is het SUPER moeilijk als je bij de badkamerdeur staat te wachten en er NIET in kan omdat je broertje heeft besloten zijn stinkdier IN BAD TE DOEN!

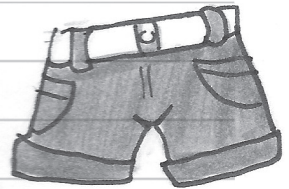
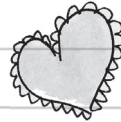
SERIEUS?!!!

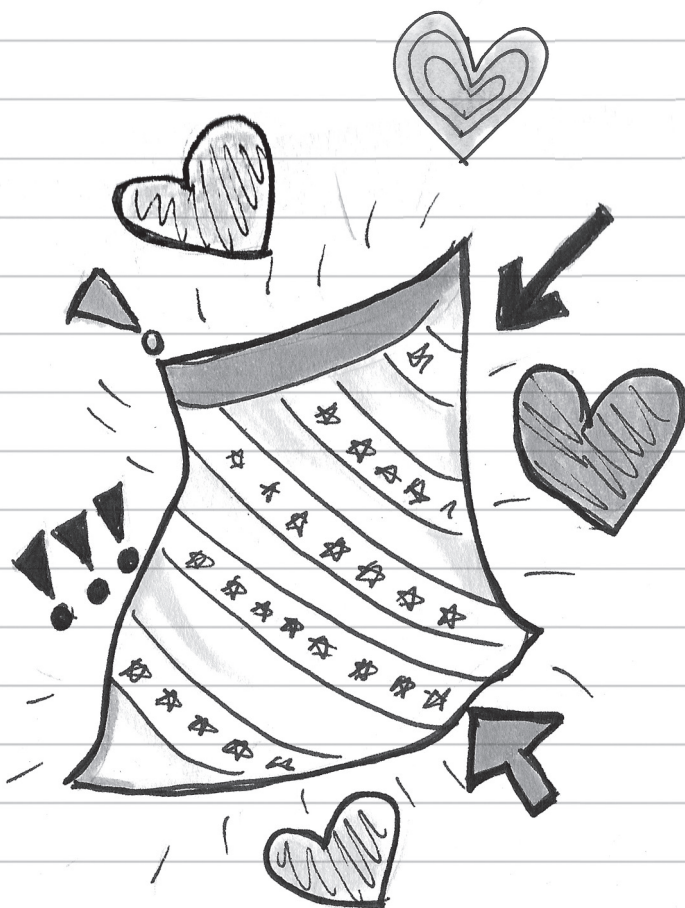
Ik heb mam gevraagd de badkamer helemaal te desinfecteren! En als ik erachter kom dat hij het badschuim heeft aangeraakt dat Lisa en ik vorige week hebben gemaakt, is hij ZO DE KLOS. Hij heeft een keer zijn hele gezicht vol gesmeerd met een van mijn anti-pukkel-crèmes! Ik heb gezegd dat als hij dat nog EEN keer zou doen, 'ie daar zeker weten spijt van zou krijgen.

PFF!!!!

Ik blijf gewoon zo lang mogelijk op m'n kamer. Maar straks zal ik toch moeten eten, EN naar de wc, IN DE BADKAMER :(:(Misschien verdwijnt de stank. Kan ik net zo goed nog even wat schetsen maken.

Mijn grootste inspiratiebron is Claire Hunter, de ALLERcoolste ontwerper ter wereld. Ik ken al haar ontwerpen - zolang ze online staan tenminste. Ze verkopen een paar van haar ontwerpen bij *Unique Boutique* in het winkelcentrum hier vlakbij. Dus ik ben hard aan het sparen, misschien kan ik iets kopen uit haar Lentecollectie. :)

Ik heb zo'n gaaf idee voor een rokje! Het is een soort update van een rokje van mama, ik ga 'm weer helemaal 21e eeuw maken. Met wat glitters, mijn lijmpistool en een paar plooitjes hier en daar, doe ik 'm MISSCHIEN zelfs wel aan naar school. Op een dag. Als ik durf.